

LII.

Viēn Mōort ă mōn sĕkĕrs, viēn.

Ô Mōort sekĕrs je t'an pri. <

Je t'œ, je viēn, ke vĕ-tu ? <

Ô Mōort je suis tĕt an fe :

5 J'atan de toĕ kĕrĭzon. <

É kĭ t'ă-mis tĕt an fe ? <

L'anfant ki pōorte brandon. <

Ke pui-je fĕre pĕr toĕ ? <

Fĕ-mœ mĕrir je t'an pri. <

10 Mĕrir te fĕ tĕlĕĭrs. <

Non fĕs ke j'ĕiĕ santi. <

Amant, demand' a ton kĕr ·><

Mon kĕr, serœ-tu biēn, mōort ? <

Mōort oossitōt, sĕdĕin vif. <

15 Ô pōvre kĕr ke dĭ-tu ?

L'umĕin ki mĕrt, renĕt il ? <

Mœ sĕl je nĕz ĕtan- mōort,

Éinsin ke fĕt le fĕnis

Dedan le fe renĕssant ·>< <